

1 MAY 1953

SALESIANSKÝ VEŠTĚNÍK

č. 1.

Roč. XIV.

SALESIÁNSKÝ VĚSTNÍK

je časopis spolupracovníků a dobrodinců salesiánského díla. Informuje o jeho účelu, činnosti a rozkvětu a také o salesiánských misích.

Posíláme jej zdarma, proto nemá předplatného. Za dobrovolné příspěvky jsme Vám vděční.

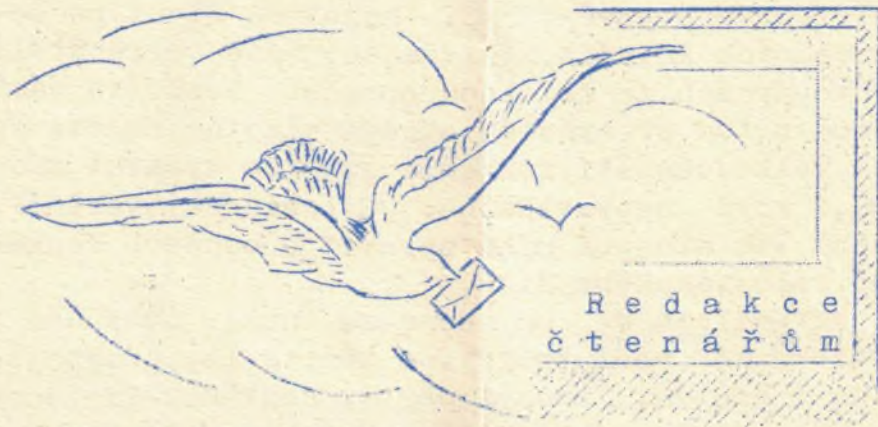
Máte-li mezi svými známými někoho z našich přátel, spolupracovníků a dobrodinců, jenž Věstník nedostal, upozorněte nás na to. Rádi pošleme Věstník i novým přátelům, kteří se zajímají o salesiánské dílo, pokud nám čísla stačí.

V případě přestěhování sdělte nám laskavě svou novou adresu!

Salesiánský věstník Březen 1953.

Pro manuscripto Superiorum permissu

Zasílá: Istituto Salesiano B,
Via Circonvallazione, MESSINA
I t a l i a

Redakce
čtenářům

Ve vánočním letáčku slíbili jsme Vám, drazí spolupracovníci a přátelé sales. díla, že Vám v krátké době zašleme český SALESIÁNSKÝ VĚSTNÍK. S pomocí Boží a z Vašich šlechetných darů je nám dnes umožněno věnovati Vám prvé číslo. Prosté, chudé, s tolika nedostatky, za to však více rodinné; píšeme, tiskneme a zasíláme je sami ja o projev vděčnosti všem našim dobrodincům a přátelům.

Krytí křídly Boží Prozřetelnosti dostali jsme se na svobodu. Znaveni sice dlouhým utrpením, ale plni svatého nadšení toužíme pokračovati v díle sv. Jana Boska pro záchranu naší mládeže. Kdyby Vám bylo dopřáno, drazí přátelé, zahleděti se jen na chvíli do rodné vlasti zhrozili byste se nad zkázou, jež plánovitě rozežírá duši české mládeže. Kolik nás čeká práce! Třeba se připravit. Právě proto jsme uprchli s nasazením vlastního života: je nás již pěkná skupinka. Spáse duší chudé a opuštěné mládeže zasvětili jsme celý život a ve svatém díle toužíme pokračovat je co to poměry dovolí.

Jedni již téměř s doktorátem v kapse, druzí teprve poprvé sahají mozolnou dlaní po bohovědných knihách. Nediďte se, ještě včera dřeli v továrnách za železnou oponou. Pomůžete nám? Jsme o tom přesvědčeni. Vždyť vlastně dojati Vaší velkodušností rozhodli jsme se vydávat znovu, i když nepravidelně, Salesiánský věstník, jenž Vás alespoň míní zpravit o osudech českého salesiánského díla.

Modlete se za nás a za naše uvězněné i rozehnané spolubratry, a můžete-li, pomáhejte nám i hmotně. Mnohým chybí, dostanou-li se na svobodu, i to nejnutnější. Uprchli s tím, co měli na sobě. Budeme Vám vděčni i za milodary na mše svaté. Mnohé z nich snad odslouží se slzami v očích spolubratří z koncentráků.

Za každou i sebemenší pomoc vděčné "Pán Bůh zaplať!" Panna Maria Pomocnice křesťanů a sv. Jan Bosko zahrnou Vás požehnáním Božím, jež na Vás denně svolávají jeho synové roztroušení po celém světě.

Čeští salesiáni.

"Toužím, abyste si dobře vštípili do paměti a tlumočili to též svým drahým:

Panna Maria bude zvláštním způsobem chránit všechny ty, kteří nám pomohou duchovně nebo hmotně, a neoslyší jejich proseb."

Sv. Jan Bosko.

Hlavní
představený

NAŠIM DOBRODINCŮM

Vážení spolupracovníci a přátelé!

Využívám vzácné příležitosti, jež se mi naskytla a zasílám Vám prostřednictvím Salesiánského věstníku srdečný pozdrav.

Chtěl bych Vám a všem Vaším drahým, roztroušeným tam daleko za Alpami, tlumočit city sv. Jana Boska, chtěl bych Vás jeho procítěnými slovy povzbudit, otcovsky potěšit a svolat na Vás hojnost požehnání Božího.

Vím, jak máte rádi dílo sv. Jana Boska a jak ve Vaší drahé vlasti vzkvétala salesiánská Kongregace v letech před válkou. Neztrácejte naděje. Jedinou Vaší útěchou budiž neomezená důvěra v Boží Prozřetelnost, která i když dopouští tyto hrozné zkoušky, nikdy neopustí, ale

připravuje již nové, nečekané triumfy svatého díla pro záchranu tolika duší.

Proto Vás vybízím, abyste neklesali na mysli. Naopak buďte přesvědčeni, že Pán Všemohoucí vrátí zase Církvi svobodu i u Vás a nečekaným způsobem popřeje šíření svého království spravedlnosti a míru i ve Vaší drahé zemi Modlete se za své pronásledovatele, pros-
te za nepřátele svatého náboženství, pomáhejte
si vzájemně v těžkostech a nemocech.

Svolávám na Vás, na všechny Vaše drahé, na Vaše rodiny, na Vaši milovanou vlast, hojnost požeňání nebeské Pomocnice křesťanů na přímluvu sv. Jana Boska. Vězte, že celá salesiánská rodina denně vylévá své modlitby za rozehnané a uvezněné Vaše bratry, aby je Pán Bůh vysvobodil z jejich utrpení. Myšlenky všech katolíků ve světě se pojí s Vámi v touze, abyste hrdinstvím Kristovy lásky překonali obtíže doby a s Kristem dosáhli nového vítězství.

Přeji a vyprošuji Vám všem od Zmrtvýchvstalého Spasitele hojnost velikonoční radosti a duchovního pokoje.

Vám vděčný

Turin, 2. února 1953.

Don Renato Ziggiotti

Don Renato Ziggiotti je pátým nástupcem sv. Jana Boska. Hlavním představeným byl zvolen 1. srpna 1952 na mezinárodním sjezdu zástupců všech salesiánských inspektoríí na světě. Je mu dnes 60 let.

Přejeme mu hojnost síly a osvětlení Ducha Svatého v tak odpovědném úřadě.

1927

1952

českého

sal. díla

Plných 25 let již uplynulo od té doby, co dílo sv. Jana Boska za pustilo kořeny v naši vlasti. Byly-li skromné začátky tohoto velkolepého díla pro záchra ru mladých duší v Itálii, neméně prostý byl jeho začátek i u nás.

Zájem o dílo velkého vychovatele mládeže probudili u nás obětaví kněží. Potřeba nového apoštolátu mezi velkoměstskou mládeží čitelně na sebe upozorňovala a ti, kterým právě blaho národa leželo na srdci, snažili se připraviti půdu salesiánskému dílu propagandou a přípravou českého dorostu v Itálii. Vedle moravského metropolit, zesnulého Dr.

Leopolda Prečana, arcibiskupa olomouckého, byli to hlavně Msgre Dr. Štancl, P. Klement OSB a z amerických dobrodinců zesnulý Dr. Hynek Dostál, bývalý československý konsul v St. Louis. "Bez vlivného přispění na odpovědných místech a hlavně bez finanční pomoci Dr. Hynka Dostála", vzpomíná Msgre Štancl, "nebylo by se české salesiánské dílo dostalo na svátek sv. Václava r. 1927 do Fryštáku u Holešova", kde nám pan arcibiskup Dr. L. Prečan s jinými dobrodinci díla připravili první úturek. - Jejich jména jsou jistě zapsána v knize života.

P R A V N Í   K R U Č K Y

V kronice fryštského ústavu čteme:

28. září 1927:

Svátek sv. Václava, patrona země české. Dnes přijeli z Perosy /Italie/ chlapci, kteří budou studovati druhou třídu gymnasiální. V Holešově je očekával Don Stuchlý. Když za deště dorazili nákladním autem do Fryštáku, uložili nejdříve své věci do ústavu a odešli pak ihned na slavnou mši svatou do farního kostela poděkovati Pánu Bohu za šťastnou cestu a vyprošovati požehnání Božího pro nový salesiánský ústav, který se tímto dnem otvírá. Stal se kolébkou salesiánského díla v českých zemích.

1. října: Přijíždí hoši do první třídy. Celkový počet hochů, kolem padesáti...."

A požehnání Boží dílu Don Boskovu nescházelo. Po 20 letech

vzrostl počet českých salesiánů na 270 ve 12 ústavech a chlapců na tisíce. - Staříčský Don Stuchlý, který přivedl první výpravu, v posledních letech svého života často poznamenával, srovnávaje první prosté začátky s rozmachem posledních let: "Prst Boží je tu!" a po tvářích mu kanuly slzy vděčnosti.

Z jeho vzpomínek víme, že přijel do Fryštáku již 15. srpna 1927 se dvěma staršími studenty, aby připravili ústav chlapcům z Perosy, kteří přijeli v září. V opuštěném ústavě bylo jen několik kusů nábytku: "Živili jsme se čím se dalo," vzpomíná Don Stuchlý, "většinou ovocem, jehož bylo na zahradě, díky Pánu Bohu, dostatek. Též na faře nám něco dali. Mimo to nám sestřičky nechaly v ústavě trochu mouky a tak jsme hlady

nezhynuli. Vzpomínám si že po několika dnech přinesl kdosi první mlodary: dva bochníky chleba a 10 korun na mši svatou, a tak se začalo; chudobně, ale za to s láskou a požehnaním Božím.

28. října přijeli další 4 salesiáni a 20 českých jinochů z Itálie. Dokud nedošly poště, darované arcib. seminářem v Kroměříži, spalo se na zemi. Stu-

denti si vařili sami, sami si všechno zařizovali. Bylo zapotřebí hřiště; bez něho je salesiánský ústav nemyslitelný. Vábivý stín pěkné zahrady musel ustoupit. Ztráta stromů byla však daleko vyvážená vzrůstem radosti a veselí mezi chovanci. Měli všechno, i Pána Ježíše pod jednou střechou. Takové byly první krůčky díla Don Boskova u nás.

R O Z V O J D Í L A

Nepatrné hořčičné seménko se však záhy rozrostlo vlahou přítčinnosti salesiánů a teplem zvláštního požehnaní Božího, projevovaného prostřednictvím tolika ušlechtilých dobrodinců v obrovský strom, obtěžkaný ovocem svaté výchovy.

R. 1934 stojí již rozsáhlý ústav a brzy na to i kostel sv. Josefa v Moravské Ostravě. Divadlo, fotbalové

hřiště a denní oratoř, obveselovaná záhy svojí vlastní kapelou začala svou požehnanou činnost mezi stovkami dělnické mládeže. Kdo by tehdy řekl, že z toho černého prostředí vyrostě v krátké době 15 květů kněžského a řeholního povolání.

Po Ostravě přišla na řadu Praha. V Kobylisích byl otevřen salesiánský chlapecký domov Kard. Kašpara. I tu

pozvolna roztávaly le-
dy náboženské lhostej-
nosti. Prvý ředitel Do-
mova byl roku 1947 jme-
nován litoměřickým bis-
kupem/dnes, bohužel, J. E.
Msgre Štěpán Trochta
tráví svůj život v mo-
derních okovech komuni-
stické vazby pro svoji

V Á L E Č N Á

Válečnou vichřicí
byl neobyčejný rozvoj
díla vážně ohrožen. Za-
čala doba zkoušky. Ně-
kolik ústavů si zabra-
la německá "Wehrmacht"
mnozí bohoslovci a kle-
rici museli na nuceně
práce do Německa. Bylo
třeba uchýlití se do
ústraní a tam nenápad-
ně a potají, třebas i
v civilu, pokračovat.
Hodoňovický ústav si
postavili salesiánští
klerici po obsazení
ústavu v Mor. Ostravě
vlastníma rukama. Cho-
vanci, které vyhnala
z Fryštáku Hitlerjug.,
našli nouzový domov v
malé lesní kolonii ve

věrnost Bohu, Církvi a
národu. /V příštích le-
tech se salesiánské dí-
lo požehnaně rozvíjelo
Otevřela se oratoř v
Brně- Žabovřeskách, v
Pardubicích-Na Skřiván-
ku a početný noviciát
v Ořechově na morav-
ském Slovácku.

V I C H Ě Ř I C E

Dvorku u Přibyslavi.
Tak byl dorost zachrá-
něn.

Po válce ústavy za-
se rostou jako z vody.
Pro pozdní povolání se
otevřel ústav ve Mníš-
ku pod Brdy a bohoslo-
ví se přestěhovalo do
Oseku u Duchcova, kde
jsme převzali památný
cisterciácký klášter.
Studenti filosofie se
usadili v Přestavlkách
u Přerova. Pak přišly
na řadu Trmice v Če-
chách a Vinořská fara
nepočítaje v to sprá-
vu kostela sv. Kříže v
Praze Na Příkopech.

Vzdělávací kroužky
chlapecké družiny, di-

vadlo a hudba přitahovaly stovky chlapců a jinochů blíž k pravému štěstí - blíže k Bohu.

H O D I N A T E M N O S T I

V nejkrásnějším rozkvetu však přichází člověk nepřítel... V noci ze 13. na 14. dubna 1950 byli všichni salesiáni odvedeni komunistickou milicí do konc. táborů a veškerá činnost násilím podlomena. 25 let plodné práce a nesčetných obětí již podruhé zdobí rubín krvavého pronásledování.

Začalo se téměř s ničím, tak jako za časů Don Boska, a přece, kolik dobra se vykonalo! Kolik mladých duší se zachránilo, kolik nalomených ideálů se vzpřínilo, do kolika katolických rodin vnesl Don Bosko úsměv radosti ze šťastné výchovy. Komu za to děkovat? Bohu, Pomocníci křesťanů a Vám, drazí dobrodinci Vy jste nám umožnili to záslužné dílo svou pomocí. Vám všem, i těm

neznámým, jejichž jména pozname teprve z knihy života, skromné a srdečné Pán Bůh zaplať!

Pocity radostných důků střídají se s vlnami smutku při pomyšlení, že většina českých salesiánů tráví toto jubileum našeho díla v žalářích, v konc. táborech a na nucených pracích. Tato prostinná vzpomínka v cizině, daleko od těch, kteří byli průkopníky díla, vyznívá tedy částečně jako pláč Bolestné Matky nad ukřižovaným Spasitelem.

V plánech Boží Prozřetelnosti je však určen již i den slavného Vzkříšení. Dílo, jež s tak velkým sebezapřením a s tolika obětmi bylo vybudováno, zase pokvete Bohu ke cti a ku prospěchu vlasti.

Odpočinutí věčné
dej mu, o Pane!

17. ledna 1953 zesnul v Pánu dlouholetý
inspektor českého salesiánského díla

P. I g n á c S T U C H L Ý

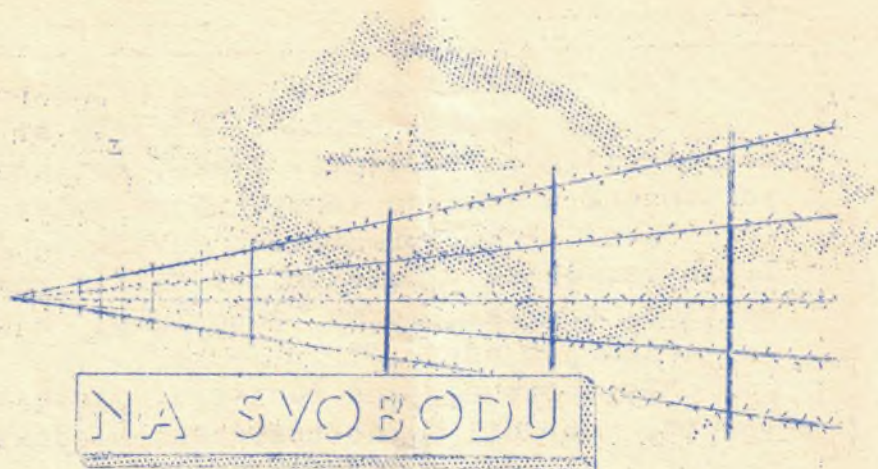
v požehnaném věku 83 let, v 52 roce kněžství

Zemřel krásnou smrtí spravedlivých, zapatřen sv. svátostmi a potěšen zvláštním požehnáním sv. Otce, jež obdržel ještě 2 hodiny před svou svatou smrtí.

Zákeřná ruka bezbožického komunismu, jež podtala české salesiánské dílo v osudné dubnové noci, podlomila i zdraví stříbrovlasého stařečka. Při násilném a hrubém odvlčení spolubratří byl Don Stuchlý právě upoután na lůžko, a proto ponechán v ústavě. Jakkoliv nemocí oslaben, ještě v noci snažil se zachrániti Nejsv. Svátost Oltářní. Přenesl ji do farního kostela, ale na zpáteční cestě vysílen klesl v mdlobách na zem. Lidé jej našli ráno beze smyslů na ulici.

Svou šlechetnou duši odevzdal Stvořiteli v Lukově u Holešova, kde našel útulek po tragické deportaci Salesiánů do konc.táborů.

Doporučujeme jej do Vašich modliteb!

V Československu se tyto dva roky nežije, ale živoří. Bez radosti a bez chuti. Každý den jenom nařízení, politické prověřování a práce, a pak zase nařízení a prověrky. Stín nejistoty sleduje vás na každém kroku. Jen sem tam šeptají si důvěrně dobří známí: "Kdy to jenom ale skončí, - kdy to jenom skončí?"

V uších salesiána Trnky doznívala ještě poslední slova, "kdy to jenom skončí", když zamířil od zastávky k nedalekému ústavu.

"Co se děje?" U vchodu stojí četník s autometem. "Došlo na nás", problesklo mu hlavou. Zarázil se na chvíli, v zápatí však odhodlaně zabočil ke dveřím. Srdce se mu rozbušilo a ústa šeptala procítěnou modlitbu: "Pod ochranu Tvou se utíkáme...."

"Co si přejete, prosím?"

"Vracím se domů z nákupu."

Četník ustoupil stranou a Trnka vešel dovnitř. Nemylil se. Na chodbách, v místnostech, na zahradě samé cizí tváře.

"Nejste vy salesián Trnka", zastavil mu tajný policista cestu.

"Trnka? Nemylím-li se, odejel dnes ráno."

"Zdá se mi, že jste na něho nějak podobný"

"To je docela možné. Přejete si vidět moji legitimaci?", odvětil Trnka, potlačuje své rozechvění a sáhl do kapsy. Tajný naletěl.

"Není třeba," přesvědčen odvážným gestem Trnkovým, ustal v naléhání. V dalším rozhovoru se však prořekl, že má toho lumpa zatknout.

"Kam jen odejel?"

"Zeptejte se pana ředitele, jistě to bude vědět", poradil mu dobrosrdečně hledaný Trnka a snažil se zmizet tajnému z očí.

Tedy přece si na mě vzpomněli. Nu, ještě mne nemají a doufám, že mě tak hned nečestnou. Spěšně se převlékl, opatrně otevřel okno, a vída, že není nebezpečí, skočil oknem do zahrady a než bys do tří napočítal, přehoupl se přes zeď. Teprve v ústraní městského parku zhodnotil klidně nebezpečnou situaci. "Musím zmizet, ale kam? Do Polesí, mám tam spolehlivé známé, ti mi jistě pomohou."

Cesta do Polesí však vede zase městem. Jak jen projdu? Na křižovatkách jsou všude četníci a tajný již jistě soptí hněvem, že tak hloupě naletěl. Jak se dostanu na druhou stranu? Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší!

Na druhé straně cesty vidí Jendu Lánských s malou Mařenkou. Vytáhl z kapsy bombon, dal jej devčátku do pusy a vzal Mařenku do náručí. Jendu chytil za ruku a tak šťastně přešel kolem vypaseného strážce národní bezpečnosti.

Sotva však Mařenku za rohem položil na zem a pohledil ustrnulého Jeníka po hlavě, zočil tajného z ústavu.

/Pokračování./

zdráv buď náš milý Spasi-
teli, jenž vstal jsi z
hrobu temných bran....."

zazní v krát-
ké době chorá-
lem touhy, naděje
a prosby v naší ze-
mi. Kdy zaplašíš,
Pane, stíny
smrti z kon-
čin drahé-
otčiny, kdy
nadejde den
vzkříšení a
díků? Věříme
pevně, že za-
září, jako
paprsky vycházející
ho slunce po temné
noci. Kéž by bylo
možné uspíšit ten
slavný okamžik. S tou-
to touhou v srdci
obracíme se na Vás,
drazí spolupracovní-
ci a přátelé sal. dí-
la, abychom Vám vře-
le poděkovali i jmé-
nem našich trpících
spolubratří za dosá-
vadní pomoc duchov-
ní i hmotnou. Věříme,

že i nadále nám bude-
te pomáhat připravit
cesty Páně a uspíšit
slavné nastolení Kris-
ta krále v naší zkou-
šené vlasti.

Až pak veliko-
noční Allelu-
ja zahlaholí
Vašimi chrámy
vzpomeňte při
svých modlit-
bách na trpí-
cí krajany v

rodné zemi, jejíž kos-
tely jsou mnohde bez
života - scházejí pas-
týři, uvěznění v tábo-
rech nebo odvečeni
na nucené práce. - V do-
bě svátků radosti a
jistoty vítězství nad
nepřítelem spásy, pře-
jeme Vám, aby tato ra-
dostná jistota života
věčného usadila se
trvale ve Vašem nitru
i ve Vašich rodinách.

NAŠE INFORMACE

Ve svatém týdnu letošního roku spojí se celá salesiánská rodina na světě v modlitbách za naši trpící českou inspektorii.

Proste Všemohoucího i Vy, drazí přátelé, aby dal síly a vytrvalosti našim spolubratřím, a uspíšil den mírového vzkříšení naší usoužené vlasti.

Za slovenskou salesiánskou inspektorii budeme prosit ve dnech 5 - 11 dubna 1953.

M I L O D A R Y na mše svaté a jakoukoli peněžitou pomoc posílejte přímo šekem, nebo prostřednictvím zasloužilého pana V.F. Jelínka na adresu: Rev. V. T A Ě Á K,

Salesiani Via Caboto 27,
T O R I N O, I t a l i a

Zaslání zprostředkuje:

Mr. V.F. Jelínek,
4114 So. 13 th St,
O M A H A 7, Nebraska

N E Z A P O M E Ň T E !

Salesiánští spolupracovníci mohou získati denně plnomocné odpustky, jsou-li v posvěcující milosti a při svých pracích a zaměstnáních pozvednou mysl k Bohu nějakým zbožným povzdechem.
